

[Knut Damgaard.]

tige punkter, lige så vanskeligt vil det i længden være for Danmark at hævde sig i forholdet til de europæiske storbyregioner, hvis ikke der finder en tilsvarende koncentration sted omkring et center, som har en sådan størrelse og styrke, at det virkelig kan konkurrere med andre økonomiske centre i Europa og være et attraktivt lokaliseringsalternativ til disse.

Et sådant center er København“.

Disse bemærkninger skal ikke få Københavns kommune til at forvente, at der kan ændres ved den økonomiske beslutning, der ligger i dette forslag. Vi ved jo alle sammen, at for Danmark bliver problemet i 1973 ikke at love hinanden flere, men tværtimod færre penge. Det er dog rimeligt, at ministeren for offentlige arbejder har erklæret sig villig til at forhandle nogle økonomiske konsekvenser for Københavns kommune, nemlig sådanne, som er et resultat af projekteringsmyndigheden og af stærkt begrænset karakter.

Det vil dog også være rimeligt, at der som et resultat af de forhandlinger, som vil blive ført om disse forhold, selv om det ikke kan føre til penge i denne omgang, kunne skabes en bedre forståelse for, at København som landets hovedstad også trafikalt påføres investeringsbehov, som man ikke kender andre steder i landet.

Det har i debatten, som har været ført i København om disse forhold, været fremført, at der til en vis grad er tale om forskelsbehandling af København i forhold til det øvrige land. Det vil derfor nok være rigtigt, om vi både her i tinget og i udvalget om offentlige arbejder i de kommende år er mere opmærksomme på dette forhold, end det hidtil har været tilfældet.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget og foreslå, at der foretages det nødvendige grundige opklaringsarbejde i udvalget.

Niels Ravn: Ministerens lovforslag er jo som det klart fremgår af fremsættelsestalen, stærkt præget af sparebestræbelser. Jeg skal ikke kritisere ministeren herfor; det er jo noget, vi alle beskæftiger os meget med i øjeblikket. Jeg vil kun i forbindelse hermed komme med det lille hjertesuk, at hvis ministerens øvrige kolleger på en række meget udgiftkrævende områder ville være lige så

ihærdige som ministeren for offentlige arbejder, tror jeg, at økonomi- og budgetministeren ville se lidt lysere på sine muligheder med hensyn til offentlige besparelser.

Vi erkender at besparelser er nødvendige, og det har givet sig udslag i, at allerede igangsatte anlægsarbejder inden for denne lovgivnings område bliver senere færdige, end man havde regnet med, og endvidere at arbejder i henhold til allerede givne bevillinger bliver sat senere i gang end forventet. Men man kan ikke lade være med at tænke på, at med den koordinering af udbygningen af vort vejnet imellem stat, amter og kommuner, som blev påbegyndt, da vi ændrede ved refusionssystemet, og hvis hensigt var at få flere midler frigjort til det, jeg vil kalde det overordnede vejnet, vi kan vel også kalde det motorvejsnettet, burde man søge at nå længere frem. Vi har jo et underordnet vejnet, der bestyres af amter og kommuner, og som vel nok er noget nær det bedste, der findes, når vi sammenligner med andre lande, og jeg tror, at hvis man kunne finde en udvej ved et samarbejde mellem ministerium og de kommunale myndigheder, kunne man spare på det underordnede vejnet og få flere midler frigjort, således at den neddæmpning af motorvejsudbygningen, som sparebestræbelserne betyder, i hvert fald i nogen grad kunne begrænses.

Jeg har noteret mig visse ting i ministerens fremsættelse. Bl. a. har jeg med tilfredshed noteret mig, at færdiggørelsen af Ølby-Ringsted-stykket vil ske til den allerede planlagte tid. Det er meget tilfredsstillende. Endvidere har jeg noteret mig, men det er ikke med tilfredshed, det er med bekymring, at man yderligere har udskudt påbegyndelsen af udbygningen af strækningen Hjulby-Odense øst. Vi ved jo alle, at der er store trafikale problemer i Odenseområdet, som kun kan afhjælpes ved, at denne motorvejsstrækning bliver udbygget. Men det er jo en konsekvens af sparebestræbelserne, det forstår jeg godt; dog må jeg beklage det, lige så vel som jeg beklager meget, at også udbygningen af Horsens-Århusstrækningen er blevet udskudt. Jeg finder, at der her er en vejstrækning, der i allerhøjeste grad trænger sig på. Her skal jo trafikken, som vi alle ved, presses igennem Skanderborg bys midte, indtil vi får omkørselsvejen.